

Cu dreptul

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Te-aș respira ca pe o moleculă
De elixir să mi se umfle pieptul,
Să-mi primenesc celulă cu celulă,
Așa încep o nouă zi cu dreptul

Și pot s-alerg prin fantezii bizare
Ori să mă-ntrec în nebunii cu tine,
La sân dulceța de cireșe-amare
S-o gust pictând în rime sibiline.

Te-aș consuma ca pe o lună plină
Ca un balaur nesătul, feroce,
Sau te-aș lăsa să-mi fii o zi albină,
Când dulce și suavă, când atroce.

- Ești darnic în oferte azi... De unde
Bunăvoința asta? Nu-mi dă pace
Un sfredel de-ntrebare. Hai, răspunde,
Lumina ce-mi pătrunde-n carapace

Nu-i doar un semn uitat al exclamării?
Ești tu, iubite,-ntr-adevăr sau mie
În punctul culminant al adaptării
Mi s-a părut? În nicio poezie

Nu te-am aflat atât de tânăr încă...
Prezența ta mi-a lămurit conceptul
Că timpul poate fi legat de-o stâncă
Și vom începe orice zi cu dreptul.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif